

Beroep, op 8 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek

(Zaak C-393/02)

(2002/C 323/39)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 8 november 2002 beroep ingesteld tegen Portugese Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door C. Tufvesson en M. França als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Portugese Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om uitvoering te geven aan richtlijn 1999/42/EG⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 7 juni 1999 betreffende de invoering van een regeling voor de erkenning van diploma's betreffende beroepswerkzaamheden die binnen de werkingssfeer van de liberaliseringsrichtlijnen en van de richtlijnen houdende overgangsmaatregelen vallen en tot aanvulling van het algemene stelsel van erkenning van diploma's, althans deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, niet heeft voldaan aan de krachtens voormelde richtlijn op haar rustende verplichtingen;
- de Portugese Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De omzettingstermijn is op 31 juli 2001 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 201 van 31.7.1999, blz. 77.

Beroep, op 11 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje

(Zaak C-398/02)

(2002/C 323/40)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 11 november 2002 beroep ingesteld tegen Koninkrijk Spanje door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door G. Valero Jordana en M. Konstantinidis, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje, door niet de nodige maatregelen te treffen om met betrekking tot de vuilstortplaats van La Bañeza (León) te zorgen voor de toepassing van de artikelen 4, 9 en 13 van richtlijn 75/442/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG⁽²⁾ van de Raad van 18 maart 1991, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Koninkrijk Spanje te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- Schending van artikel 9 van richtlijn 75/442/EEG. De Spaanse autoriteiten hebben in antwoord op de aanmaningsbrief en het met redenen omkleed advies weliswaar gesteld, dat de vuilstortplaats van La Bañeza in 1979/1980 over een vergunning beschikte en aan de gestelde voorwaarden voldeed, maar zij hebben nimmer een afschrift van voornoemde vergunning toegezonden. De Commissie is derhalve van mening dat, nu deze informatie niet is meegedeeld, er geen vergunning is of, zo deze vergunning er wel is, zij niet voldoet aan de in artikel 9 van richtlijn 75/442/EEG gestelde vereisten.

Voorts houdt de verplichting om een vergunning te verkrijgen enkel op te bestaan met de definitieve sluiting of verzegeling van de vuilstortplaats. Aan het eind van de in het met redenen omkleed advies gestelde termijn was de vuilstortplaats van La Bañeza nog steeds open in afwachting van de bouw van het Centrum voor afvalverwerking van San Román de la Vega.

- Schending van artikel 4 van richtlijn 75/442/EEG. De Spaanse autoriteiten beweren weliswaar dat zij verschillende aanpassingswerkzaamheden hebben verricht om de ontoereikende omstandigheden van de betrokken vuilstortplaats te „verbeteren”, maar deze is nog steeds in gebruik en de wantoestand duurt tot op heden voort, wat tot een geleidelijke achteruitgang van het milieu leidt en ernstige problemen voor de omwonenden oplevert.

- Schending van artikel 13 van richtlijn 75/442/EEG. Hoewel krachtens artikel 14 van richtlijn 1999/31/EG⁽³⁾ bijlage II daarbij niet onmiddellijk van toepassing is op de bestaande stortplaatsen, dient de inhoud ervan om de aard van de in artikel 13 van richtlijn 75/442/EEG genoemde periodieke controles te begrijpen. De Spaanse autoriteiten hebben geen gevolg gegeven aan het verzoek om uitvoerige informatie over de verrichte controles mee te delen, en hebben dienaangaande ook geen bewijs

aangevoerd, en zelfs in hun antwoord op het met redenen omkleed advies gaan zij niet op dit punt in.

(¹) PB L 194 van 25.7.1975, blz. 39.

(²) PB L 78 van 26.3.1991, blz. 32.

(³) PB L 182 van 16.7.1999, blz. 1.

Beroep, op 12 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-402/02)

(2002/C 323/41)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 12 november 2002 beroep ingesteld tegen Franse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Patakia en D. Martin als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Franse Republiek, door, met het oog op de toegang tot het beroep van gespecialiseerd pedagogisch werker in openbare ziekenhuizen enerzijds en plaatselijke overheidsdiensten anderzijds, geen procedure van wederzijdse erkenning van diploma's in te voeren, en door een nationale regeling en een praktijk van de commissie voor gelijkstelling van diploma's te handhaven waarin geen rekening wordt gehouden met de beroepservaring van migrerende werknemers, niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens, respectievelijk, de richtlijnen 89/48/EEG (¹) en 92/51/EEG (²), en artikel 39 EG;
- de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Een beroep is in een lidstaat gereguleerd in de zin van richtlijnen 89/48 en 92/51, wanneer daartoe worden toegelaten — en dit beroep enkel toegankelijk is voor of mag worden uitgeoefend door — personen die voldoen aan de wettelijke voorwaarden die — rechtstreeks of onrechtstreeks — voor dit beroep gelden. Het feit dat de toegang tot een soortgelijk beroep in de privé- of verenigingssector niet aan dezelfde voorwaarde is onderworpen, doet in dit verband niet ter zake. Voorts is het antwoord van de Franse autoriteiten op het met redenen omkleed advies, dat een beroep enkel „gereguleerd” is indien hiervoor in een algemene, wettelijke bepaling een diplomavereiste is gesteld, rechtens onjuist. Aangezien richtlijnen 89/48 en 92/51 gelden voor de toegang tot het beroep van gespecialiseerd pedagogisch werker in openbare ziekenhuizen en plaatselijke overheidsdiensten, moeten de Franse autoriteiten overeenkomstig deze twee richtlijnen

een procedure van wederzijdse erkenning van de in andere lidstaten behaalde diploma's invoeren.

De gelijkstelling die bij decreet is voorzien, houdt geen rekening met richtlijnen 89/48 en 92/51 en berust slechts op het onderzoek van de diploma's die door de kandidaat-houders van deze diploma's worden voorgelegd. Daarbij wordt geen rekening gehouden met de eventuele beroepservaring om een eventueel verschil qua duur en inhoud van de opleidingen die tot de betrokken diploma's leiden, op te heffen. De lidstaten moeten, met het oog op de gelijkstelling van een in een andere lidstaat behaald diploma en de toegang tot het betrokken gereguleerde beroep, de eventuele beroepservaring van de kandidaat in aanmerking nemen.

(¹) Richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten (PB L 19, blz. 16).

(²) Richtlijn 92/51/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen, ter aanvulling van richtlijn 89/48/EEG (PB L 209, blz. 25).

Beroep, op 12 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk

(Zaak C-405/02)

(2002/C 323/42)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 12 november 2002 beroep tegen Verenigd Koninkrijk ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Maria Patakia en Karen Banks als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Verenigd Koninkrijk, door niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 1999/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 juni 1999 betreffende de invoering van een regeling voor de erkenning van diploma's betreffende beroepswerkzaamheden die binnen de werkingssfeer van de liberaliseringsrichtlijnen en van de richtlijnen houdende overgangsmaatregelen vallen en tot aanvulling van het algemene stelsel van erkenning van diploma's (¹), of althans deze bepalingen niet ter kennis te brengen van de Commissie, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Verenigd Koninkrijk te verwijzen in de kosten.